

saa lille et Beløb, og det er det, jeg har foreslaaet yderligere skulde fordeles til Kommunerne i Overensstemmelse med det sidste Punktum i Hjelpekasselovens § 14. Men ud over det have Kommunerne ikke med Rette kunnet vente sig noget.

Jeg vil tilføje, at der — hvad man i Almindelighed ikke synes at være klar over — er en betydelig Forskel mellem Affattelsen af Hjelpekasselovens § 14 og Affattelsen af de tilsvarende Paragraffer i Sygekasseloven og Arbejdsløshedskasseloven. Thi medens det saavel i Sygekasseloven som i Arbejdsløshedskasseloven er forudsat, at en vis Kvotadel af de paagældende Præmier skal refunderes af Staten, hedder det udtrykkelig i § 14 i Lov om Hjelpekasser, at et Beløb af 250,000 Kr. kan fordeles til Kommunerne i Forhold til, hvad de have ydet til Hjelpekasserne, dog at en Kommune ikke kan faa mere end $\frac{1}{3}$ refunderet. I de to førstnævnte Love er det forudsat, at der af Staten skal ydes en vis Del af de paagældende Præmier, nemlig $\frac{1}{3}$ for Arbejdsløshedskassernes Vedkommende og for Sygekassernes Vedkommende et Beløb, der svarer til 2 Kr. pr. Medlem og $\frac{1}{5}$ af, hvad der af Medlemmerne er ydet i Præmier. Skønt man var gaet ud fra, at et bestemt Beløb ikke maatte overskrides, har man imidlertid ganske roligt Aar efter Aar paa Finansloven forhøjet disse Bevillinger. Jeg tror, at der i Sygekasseloven var forudsat $\frac{1}{2}$ Million, nu ere vi oppe paa $2\frac{1}{2}$ Mill. Kr., i Arbejdsløshedskasseloven var der forudsat 250,000 Kr., men der ere vi nu oppe paa 700,000—800,000 Kr.

Denne Forhøjelse af Bevillingerne har man vedtaget, fordi det var en Forudsætning, at de paagældende Institutioner skulde have denne bestemte Kvotadel af deres Udgifter til disse Formaal refunderet af Statskassen. Men dette er der ikke givet nogen som helst Anvisning om i Hjelpekasseloven. Man har, som jeg nævnede før, forhøjet Bevillingen i et Par Aar ved særlig Lov. Men da Rigsdagen ikke i Fjor kunde enes om en saadan særlig Lov, have Kommunerne ikke med Rette kunnet nære Forventning om Forhøjelse af Statstilskuddet, og jeg har derfor ikke fundet Anledning til at gaa ud over det, som Lovens § 14 i saa Henseende bestemmer, saa meget mindre som der i Henhold til Hjelpekasselovens Bestemmelser i næste Rigsdagssamling skal forelægges et Lovforslag til Revision af Hjelpekasseloven. Jeg gaar da ud fra, at det vilde være at foregribe, hvad der i saa Hen-

seende skal foretages, hvis man nu søgte at slaa fast ved Bevilling paa Finansloven, at Kommunerne skulde have $\frac{1}{3}$ af deres Udgifter til Hjelpekasserne refunderede. Jeg tror, det i saa Henseende er fuldt forsvarligt at holde sig til den gældende Bestemmelse, og jeg tror, at Kommunerne bør være og ogsaa ere glade ved, at de dog faa ca. Halvdelen af de 200,000 Kr., som Folketinget i Fjor havde ønsket, de skulle have, men som Landstinget ikke gik ind paa, idet der er sparet over 95,000 Kr., som jeg haaber, man vil give dem.

Der har dernæst været afholdt nogle Samraad. Det første drejer sig om en forøget Hjælp til Sygekasserne paa Thunø og Drejø. Selvfølgelig have Sygekasserne der faaet det Statstilskud, som de ifølge Loven kunne faa, og Ministeriet har ingen Bemyndigelse til at give dem mere, end Loven hjemler. At det er meget bekosteligt for Sygekassens Medlemmer paa saadanne Øer at faa Lægehjælp, er en Selvfølge, men det gælder antageligt ogsaa andre Øer. Om det nu vilde være rigtigt at yde et ekstraordinært Tilskud til Thunø, Drejø og muligt andre Øer for saaledes at hjælpe Sygekassemedlemmerne ud over deres Vanskeligheder, skal jeg ikke udtale mig. En saadan Hjælp maatte vel ydes paa den Maade, at den ogsaa kom dem til gode, der af en eller anden Grund ikke ere Medlemmer af Sygekassen, maaske ikke saa meget de bemidlede af disse som dem af dem, der paa Grund af, at de ere ubemidlede, ikke ere Medlemmer, og af dem vil der ogsaa være nogle paa saadanne Øer. Mulig maatte man undersøge, om man ikke skulde vælge en anden Form, og det kunde da være, at Sagen maatte falde ind under Justitsministeriet. Jeg er ikke i Stand til i Øjeblikket at give yderligere Oplysninger, men jeg skal gerne paa Anledning af det afholdte Samraad udtale, at jeg skal undersøge, hvorledes Forholdene ere paa de paagældende Øer, og det vil vistnok være rigtigt ogsaa paa andre tilsvarende Øer at undersøge, om det er forsvarligt at bevilge et ekstraordinært Bidrag til Sygekasserne paa de paagældende Øer, eller om man ikke skal søge en anden Maade at ordne dette Forhold. Men hvilket Resultat jeg vil komme til ved disse Overvejelser, kan jeg naturligvis ikke udtale mig om nu.

Der er dernæst i Udvalgets Betænkning omtalt et Spørgsmaal vedrørende Statsprøveanstalten, idet der til Statsprøveanstalten paa Tillægsbevillingslov-